

DARMOWE KSIĄŻKI DO IELTS

Listening 7.0: The 30- Correct-Answers Playbook

Czym każdy z sześciu oficjalnych typów pytań próbuje cię złapać, i konkretny nawyk, który to pokonuje — typ po typie, sekcja po sekcji.

freeieltsbooks.net

Free to download, free to pass on · wrzesień 2026

Spis treści

Listening 7.0: The 30-Correct-Answers Playbook

Part 1 — Zasada 30/40, raz jeszcze — i pułapka, którą ta książka ma naprawić

1.1 Czego naprawdę wymaga 30/40, w jednym akapicie

1.2 Pułapka, którą dzieli każdy typ pytania

Part 2 — Co zmienia się w 2026 roku — własna wersja Listening

2.1 Wpisywane na bieżąco, nie przepisywane później

2.2 Dwie minuty, nie dziesięć — dlaczego to podnosi stawkę

Part 3 — Zanim nagranie się zacznie: trzydzieści sekund, które decydują o sekcji

3.1 Czytanie z wyprzedzeniem: do czego naprawdę służy okno podglądu

3.2 Przewidywanie kształtu brakującej odpowiedzi, zanim ją usłyszysz

3.3 Zaznacz zgadywanke i idź dalej

Part 4 — Sześć typów pytań, po jednym playbooku na każdy

4.1 Wielokrotny wybór

4.2 Dopasowywanie

4.3 Podpisywanie planu, mapy i diagramu

4.4 Uzupełnianie formularza, notatek, tabeli, schematu blokowego i podsumowania

4.5 Uzupełnianie zdań

4.6 Pytania z krótką odpowiedzią

Part 5 — Pisownia, limity słów i darmowe punkty, które zdający oddają za darmo

5.1 Pisownia i wielkie litery

5.2 Liczby, daty i zasada limitu słów

Part 6 — Straciłeś jedną — co teraz: ćwiczenie odzyskiwania

6.1 Dlaczego jedna stracona odpowiedź staje się trzema

6.2 Dwusekundowe ćwiczenie

Part 7 — Jedna sekcja, od początku do końca

7.1 Podgląd

7.2 Transkrypcja i odpowiedzi

7.3 Dlaczego złe opcje zostały zaprojektowane tak, by je wybrano

Part 8 — Sprawdzanie własnych postępów

8.1 Ta książka to technika, nie test

Koniec

Listening 7.0: The 30-Correct-Answers Playbook

Free IELTS Books — freeieltsbooks.net Aktualizacja: wrzesień 2026

O czym jest ta książka

The Band 7.0 Blueprint, też darmowa na tej stronie, wyjaśnia już podstawowy mechanizm: Listening jest oceniane na 40, a 30 poprawnych odpowiedzi łąduje na bandzie 7. To wskaźnik trafień, nie test rozumienia — a jego własna Section 4 jest zbudowana tak, by być najtrudniejszą sekcją arkusza. Ta książka tego nie powtarza. Zaczyna dokładnie tam, gdzie tamta kończy.

To, co następuje, to technika, typ pytania po typie, sekcja po sekcji, na moment, w którym nagranie faktycznie się zaczyna. Każdy z sześciu oficjalnych typów pytań dzieli jeden schemat zawodności: dokładne słowo albo liczbę, które słyszysz wyraźnie, często nie jest odpowiedzią, bo nagranie poprawia się, zastrzega albo zastępuje to wcześniejsze, zanim sekcja przejdzie dalej. Ta książka nazywa tę pułapkę raz, tutaj, a potem pokazuje jej dokładny kształt w każdym typie pytania i daje ci konkretny nawyk na ten moment.

Czym ta książka nie jest

Nie jest samotestem. **The Minimum-Effort Path to 7.0** daje już oficjalny samotest i zasadę zatrzymania dla Listening — oficjalny test próbny w realnym czasie i zasadę pozwalającą wiedzieć, kiedy dana umiejętność jest już opanowana. Ta książka nie wymyśla drugiego,

konkurencyjnego. Part 8 odsyła cię tam z nazwy, gdy przeczytasz technikę z tej książki i zechcesz sprawdzić, czy zadziałała.

Nie obejmuje Reading, Writing ani Speaking. Każda z tych części ma z czasem własną, dedykowaną książkę na tej stronie. Ta książka to wyłącznie Listening.

Jedna obietnica tej książki

Osiągnięcie band 7 w Listening to nie zrozumienie każdego słowa. To znajomość dokładnie tego, czym każdy typ pytania próbuje cię złapać, i posiadanie konkretnego nawyku gotowego na ten moment. Żadna technika w tej książce nie jest przedstawiana jako gwarancja złapania konkretnej odpowiedzi — każda jest opisana tym, co robi: ogranicza nazwany schemat zawodności. Tylko oficjalny wynik egzaminu decyduje o twoim faktycznym bandzie.

Jedna rzecz do wiedzenia, zanim zaczniesz

Każdy fragment nagrania, formularz, diagram i pytanie w tej książce zostały wymyślone specjalnie na jej potrzeby. Żadne nie jest transkrypcją ani bliską kopią jakiegokolwiek prawdziwego zadania IELTS Listening — prawdziwe nagranie egzaminacyjne nigdy nie jest tu powielane, i nic tutaj nie powinno być z nim myłone. Ćwiczenie na wymyślonym przykładzie uczy techniki; tylko oficjalne materiały do ćwiczeń mówią ci, gdzie naprawdę stoisz.

© 2026 OurSharedCode — freeieltsbooks.net. Ta książka jest niezależną publikacją, rozpowszechnianą bezpłatnie w celach edukacyjnych.

IELTS® jest zastrzeżonym znakiem towarowym British Council, IELTS Australia Pty Ltd (należącej do IDP Education) oraz Cambridge English (część Cambridge University Press & Assessment) — zwanych łącznie „IELTS Partners”. Ta publikacja i jej autor nie są powiązani z IELTS Partners, nie są przez nich sponsorowani, wspierani ani zatwierdzeni; słowo „IELTS” pojawia się w tytule i tekście wyłącznie po to, by opisać temat tej książki.

Wszystkie pytania, wzorcowe odpowiedzi i objaśnienia są oryginalną pracą autora; nie powielono tu żadnych oficjalnych materiałów IELTS. Aktualne oficjalne informacje o egzaminie znajdziesz na ielts.org.

Możesz swobodnie udostępniać tę książkę w całości i bez zmian. Nie wolno jej sprzedawać. Dobrowolne darowizny pokrywają wyłącznie koszty hostingu, domen i tłumaczeń; żadne materiały nie są sprzedawane, a darowizny nie mają związku z IELTS Partners.

Part 1 — Zasada 30/40, raz jeszcze — i pułapka, którą ta książka ma naprawić

1.1 Czego naprawdę wymaga 30/40, w jednym akapicie

The Band 7.0 Blueprint omawia to w pełni w swojej własnej Part 2, więc oto krótka wersja, z nazwy, nie wyprowadzana od nowa: Listening to 40 pytań, a 30 poprawnych odpowiedzi to band 7. Ta liczba to wskaźnik trafień, nie wymóg rozumienia każdego słowa. Egzamin jest zbudowany z założeniem, że coś ci umknie.

Section 4 w szczególności jest zaprojektowana jako najtrudniejsza sekcja arkusza — jeden mówca, temat akademicki, żaden drugi głos, który przerwałby tok. Nawet mocni słuchacze tracą tam odpowiedzi. Osiągnięcie band 7 to nie zrozumienie każdego słowa Section 4. To niepozwolenie, by trzy stracone tam odpowiedzi kosztowały cię odpowiedzi w Section 1, zwykle najłatwiejszej sekcji i tej, w której najmniej wypada tracić punkty.

Każda sekcja odtwarzana jest raz. Nie ma drugiego odsłuchu. Właśnie ten jeden fakt sprawia, że wszystko w tej książce — przewidywanie, pułapka korekty poniżej, ćwiczenie odzyskiwania z Part 6 — liczy się w Listening bardziej niż w jakiegokolwiek innej części: nie ma powrotu, by coś sprawdzić.

1.2 Pułapka, którą dzieli każdy typ pytania

Oto idea, wokół której zorganizowana jest cała ta książka: **dokładne słowo albo liczba, które słyszysz wyraźnie, często nie jest odpowiedzią**, bo mówca poprawia się, zastrzega albo zastępuje to wcześniejsze, zanim nagranie przejdzie dalej.

Weźmy ten wymyślony przykład, rodzaj momentu, który każdy zdający słyszy w jakiejś formie:

„Powiedzmy, że warsztaty zaczynają się o trzeciej... właściwie musieliśmy to przesunąć — niech będzie wpół do czwartej, żeby ludzie z kampusu miejskiego zdążyli dojechać.”

Zdający, który zapisuje „trzecia” w momencie, gdy to słyszy, usłyszał każde słowo poprawnie i mimo to stracił punkt. Odpowiedzią, która przetrwa do końca zdania, jest wpół do czwartej, nie pierwsza wypowiedziana liczba. To nie jest sztuczka specyficzna dla godzin — ten sam schemat pojawia się przy nazwiskach, cenach, datach, numerach sal, wszystkim, co mówca może przemyśleć w połowie zdania.

To fakt o tym, jak zbudowany jest egzamin, nie twierdzenie o tym, jak często się zdarza. Nic w tej książce nie podaje procentu pytań zbudowanych w ten sposób, bo taka liczba nigdy nie została

opublikowana, a wymyślenie jej niczego by ci nie dało. To, na czym możesz polegać, to nawyk: **słuchaj do końca myśli, nie do jej pierwszego wspomnienia**. Każda z sześciu sekcji poświęconych typom pytań w Part 4 pokazuje tę pułapkę we własnym, konkretnym kształcie danego typu, bo korekta w pytaniu wielokrotnego wyboru wygląda inaczej niż korekta w odpowiedzi uzupełniającej formularz, choć ukryty mechanizm jest ten sam.

Part 2 — Co zmienia się w 2026 roku — własna wersja Listening

Własna Part 1 książki **The Band 7.0 Blueprint** omawia już w pełni zmiany sposobu podchodzenia do egzaminu: wycofanie testu papierowego na całym świecie od połowy 2026 roku, Writing on Paper jako wyjątek w niektórych krajach, wersję UKVI już wyłącznie komputerową i One Skill Retake. Ta książka tego nie powtarza. Jedną konsekwencją jest jednak specyficzna dla Listening i zmienia sposób ćwiczenia dwóch części tej książki, więc zasługuje na własną, krótką część, a nie samo odesłanie.

2.1 Wpisywane na bieżąco, nie przepisywane później

W komputerowej wersji Listening nie ma osobnego arkusza odpowiedzi. Wpisujesz odpowiedzi bezpośrednio w formularz na ekranie w trakcie odtwarzania nagrania każdej sekcji, korzystając ze słuchawek dostępnych w ośrodku egzaminacyjnym. Ponieważ niemal każdy zdający podchodzi teraz do egzaminu w ten sposób, ta książka zakłada to od tego miejsca dalej i mówi o tym wprost, zamiast po cichu przeskakiwać między „napisz” a „wpisz” bez wyjaśnienia dlaczego.

2.2 Dwie minuty, nie dziesięć — dlaczego to podnosi stawkę

Stary test papierowy dawał 10 minut na koniec sekcji Listening na przepisanie odpowiedzi z arkusza pytań na osobny arkusz odpowiedzi. Te 10 minut pełniło też funkcję siatki bezpieczeństwa: pustą odpowiedź albo

wątpliwą pisownię można było przemyśleć w spokoju, gdy nagranie już się skończyło.

Komputerowa wersja Listening daje ci 2 minuty na koniec całego egzaminu na sprawdzenie tego, co wpisałeś. Dwie minuty to nie dość czasu, żeby przemyśleć więcej niż garść odpowiedzi z wszystkich czterech sekcji razem. To bezpośredni powód, dla którego dwie dalsze części tej książki liczą się teraz bardziej niż liczyły się na papierze:

- **Dyscyplina pisowni z Part 5** — zapisz poprawną pisownię od razu, w trakcie wpisywania, nie „na koniec”, bo może nie zostać czasu, żeby to poprawić.
- **Ćwiczenie odzyskiwania z Part 6** — wpisz zgadywanke natychmiast, gdy stracisz odpowiedź, i nigdy nie zostawiaj pustego pola, bo puste pole zostawione podczas nagrania ma niemal zerową szansę na uzupełnienie w dwuminutowym oknie.

Żadna z tych dwóch części nie jest nową radą wymyśloną specjalnie na tę zmianę. Obie są nawykami, które ta książka i tak by zalecała. To, co się zmieniło, to ile kosztuje ich pominięcie.

Part 3 — Zanim nagranie się zacznie: trzydzieści sekund, które decydują o sekcji

3.1 Czytanie z wyprzedzeniem: do czego naprawdę służy okno podglądu

Przed nagraniem każdej sekcji dostajesz krótką przerwę na spojrzenie na pytania tej sekcji. Ta przerwa to nie martwy czas. To jedyna szansa na przeczytanie pytań, zanim będziesz potrzebować odpowiedzi, a wszystko w 3.2 poniżej zależy od jej wykorzystania.

Zdający, który spędza okno podglądu, nic nie robiąc — albo, co gorsza, wciąż kończąc pytania z poprzedniej sekcji — zaczyna nowe nagranie na ślepo, słysząc informację, zanim wie, o co go pyta. Zdający, który czyta z wyprzedzeniem, wie, zanim padnie choć jedno słowo nagrania, jakiego rodzaju odpowiedzi oczekuje każda luka.

3.2 Przewidywanie kształtu brakującej odpowiedzi, zanim ją usłyszysz

Przeczytanie pytania mówi ci więcej niż to, o co pyta. Mówi ci *kształt* odpowiedzi, zanim usłyszysz choć słowo nagrania.

Uzupełnianie formularza i notatek. Luka obok „Numer kontaktowy: ____” czeka na liczbę, nie nazwisko. Luka obok „Data dostawy: ____” czeka na datę. Przeczytaj słowa po obu stronach każdej luki, zanim zaczniesz nagranie, a już wiesz, czy słuchasz liczby, nazwiska, jednego słowa, czy krótkiej frazy — zwracając to, czego *słuchasz*, nie tylko słuchając ogólnie.

Wielokrotny wybór. Przeczytaj wszystkie trzy opcje, zanim zaczniesz nagranie. Nie słuchasz, by znaleźć poprawną odpowiedź znikąd — słuchasz, by ustalić, którą z trzech nazwanych rzeczy mówca faktycznie opisuje, a opcje często celowo brzmią podobnie.

Uzupełnianie zdań. Zdanie wokół luki już ogranicza gramatycznie, co może się tam znaleźć. „Warsztaty odbędą się w ____” czeka na miejsce, najprawdopodobniej rzeczownik. „Wymagane jest minimum ____ uczestników” czeka na liczbę. Przewidywanie *rodzaju* potrzebnego słowa, zanim zaczniesz słuchać jego treści, jest w pełni omówione w Part 4.5 — chodzi tu o to, że krok przewidywania odbywa się w oknie podglądu, przed nagraniem, nie w jego trakcie.

3.3 Zaznacz zgadywanke i idź dalej

The Band 7.0 Blueprint nazywa ten podstawowy nawyk raz: zaznacz zgadywanke i idź dalej. Oto konkretna wersja. W momencie, gdy zdasz sobie sprawę, że straciłeś odpowiedź, wpisz swoją najlepszą zgadywanke — nigdy nie zostawiaj pustego pola — i natychmiast przenieś uwagę na

następne pytanie. Nie spędzaj nawet sekundy na odtwarzaniu w głowie tego, co mogłeś przegapić.

Ma to większe znaczenie w wersji komputerowej niż miało kiedyś na papierze, z powodu już podanego w Part 2.2: dwuminutowe okno na koniec nie wystarcza, by wrócić i uzupełnić coś zostawionego pustym w trakcie nagrania. Part 6 daje temu nawykowi pełne, praktyczne omówienie.

Part 4 — Sześć typów pytań, po jednym playbooku na każdy

Egzamin zbudowany jest z sześciu oficjalnych typów pytań. Ten sam typ może pojawić się w którejkolwiek z czterech sekcji, a zdający myślący wyłącznie w kategoriach „Section 3 jest trudna” nigdy nie wyodrębnia, który konkretny *typ* naprawdę kosztuje go punkty. Każda sekcja poniżej ma tę samą strukturę: co pytanie zadaje, własną wersję pułapki korekty z Part 1.2, technikę i krótki, oryginalny przykład opracowany. Każdy przykład poniżej powstał specjalnie na potrzeby tej książki — żaden nie jest prawdziwym zadaniem egzaminacyjnym.

4.1 Wielokrotny wybór

Co pytanie zadaje. Wybierasz jedną poprawną opcję z krótkiej listy, zwykle trzech, na podstawie tego, co mówi mówca.

Pułapka. Opcje-dystraktory to często rzeczy, które mówca wspomina, a potem wyklucza.

„Myśleliśmy o zorganizowaniu wycieczki we wtorek, ale koliduje to ze zebraniem personelu, więc teraz jest czwartek.”

Zdający słuchający „wtorku”, bo był pierwszym wspomnianym dniem, wybiera złą opcję. Mówca nazwał go tylko po to, żeby go wykluczyć.

Technika. Traktuj każdą opcję jako hipotezę do sprawdzenia, nie słowo do dopasowania. Podczas odtwarzania nagrania w myślach skreślaj każdą opcję, którą mówca wyklucza, zamiast wiązać się z pierwszą wspomnianą

opcją. Poprawna opcja to często ta, która przetrwa eliminację, nie ta wypowiedziana jako pierwsza.

4.2 Dopasowywanie

Co pytanie zadaje. Dopasowujesz listę elementów (osoby, miejsca, daty) do listy opcji, gdzie każda opcja zwykle jest używana raz.

Pułapka. Ponieważ każda opcja używana jest tylko raz, wczesne błędne dopasowanie zużywa opcję potrzebną do późniejszego, łatwiejszego pytania. Jeden błąd przy pytaniu pierwszym może kosztować cię też odpowiedź przy pytaniu czwartym, mimo że pytanie czwarte samo w sobie nigdy nie było mylące.

Technika. Zaznaczaj tymczasowe dopasowania lekko — delikatnym śladem ołówka albo miękką zgadywanką, nie trwałym zobowiązaniem — w miarę słuchania, i potwierdzaj cały zestaw dopiero, gdy usłyszysz całą informację dla tej grupy pytań. Jeśli nie jesteś pewien między dwoma mówcami na wczesnym etapie, trzymaj otwarte obie możliwości zamiast ustalać jedną i iść dalej, a rozstrzygnij niejasność, gdy usłyszysz wszystkich.

4.3 Podpisywanie planu, mapy i diagramu

Co pytanie zadaje. Podpisujesz punkty na planie, mapie albo diagramie na podstawie mówionych wskazówek.

Pułapka. Mówione wskazówki opisują pozycję względem innych rzeczy — „za biblioteką, po lewej” — a zgubienie miejsca na diagramie przy choćby jednej wskazówce oznacza, że każda następna etykieta też jest stracona, bo każda nowa wskazówka opiera się na poprzedniej.

Technika. Trzymaj palec, długopis albo wskaźnik na ekranie w ruchu na diagramie w czasie rzeczywistym, gdy padają wskazówki, śledząc trasę na bieżąco, zamiast słuchać tylko nazw miejsc i próbować ustalić pozycje później. Jeśli zgubisz miejsce, znajdź ostatni punkt, co do którego byłeś pewien, i podejmij trasę od niego, zamiast zgadywać w przód.

Przykład opracowany (wymyślony, wyłącznie ilustracyjny): mówiony opis mógłby brzmieć: „Wejść przez główną bramę, a recepcja to pierwszy budynek po prawej. Idź dalej, a parking będzie po lewej, tuż przed halą sportową.” Zdający śledzący trasę w czasie rzeczywistym umieszcza recepcję jako pierwszą, poprawnie lokalizuje parking między recepcją a halą sportową i nigdy nie musi zgadywać.

4.4 Uzupełnianie formularza, notatek, tabeli, schematu blokowego i podsumowania

Co pytanie zadaje. Uzupełniasz luki w formularzu, zestawie notatek, tabeli, schemacie blokowym albo podsumowaniu, zwykle pod podanym limitem słów, takim jak „nie więcej niż dwa słowa”.

Pułapka. Limit słów to twarda zasada, nie wskazówka. Technicznie poprawna odpowiedź używająca o jedno słowo za dużo dostaje zero punktów, niezależnie od tego, czy każde słowo w niej zostało usłyszane poprawnie.

Technika. Licz słowa przed zapisaniem, za każdym razem, i znaj kształt konkretnego podtypu uzupełniania, z którym masz do czynienia: luki w schemacie blokowym to zwykle sekwencyjne kroki procesu, więc każda odpowiedź powinna logicznie pasować po poprzedniej; luki w tabeli to zwykle jedna kategoria informacji naraz (wszystkie daty w jednej kolumnie, wszystkie nazwiska w drugiej), co zawęży, jakiego rodzaju słowa potrzebuje każda luka, zanim ją usłyszysz.

4.5 Uzupełnianie zdań

Co pytanie zadaje. Uzupełniasz zdanie słowem albo krótką frazą z nagrania, znów pod zasadą limitu słów.

Pułapka. Gramatyka samego zdania już ogranicza, co może znaleźć się w luce — liczba pojedyncza czy mnoga, rzeczownik czy liczba, miejsce czy osoba — a odpowiedź bliska faktycznie, ale gramatycznie niepasująca do luki, i tak jest oznaczana jako błędna.

Technika. Przeczytaj zdanie wokół luki najpierw, zanim zaczniesz się nagranie do tego pytania, i przewidź *rodzaj* potrzebnego słowa — czy luka pyta o jedną rzecz, czy kilka, konkretną liczbę, czy nazwę własną — zanim zaczniesz słuchać jej faktycznej treści. To ten sam krok przewidywania z Part 3.2, zastosowany konkretnie do gramatyki uzupełniania zdań.

4.6 Pytania z krótką odpowiedzią

Co pytanie zadaje. Odpowiadasz na bezpośrednie pytanie w krótkiej formie, znów pod zasadą limitu słów.

Pułapka. Pytania z krótką odpowiedzią to typ najczęściej odpowiadany w liczbie słów większej niż faktycznie użyta w nagraniu, bo zdający parafrazuje odpowiedź własnymi słowami zamiast zapisać słowa, które faktycznie powiedział mówca.

Technika. Odpowiadaj słowami użytymi w nagraniu, nie ich parafrazą — jeśli mówca mówi „w przyszłą środę”, zapisz „w przyszłą środę”, nie przeformułowaną wersję — i sprawdź limit słów, zanim przejdiesz do następnego pytania, ta sama dyscyplina co w Part 4.4.

Part 5 — Pisownia, limity słów i darmowe punkty, które zdający oddają za darmo

5.1 Pisownia i wielkie litery

Akceptowana jest zarówno pisownia brytyjska, jak i amerykańska, o ile słowo jest zapisane poprawnie w którejkolwiek z odmian. Wielkie litery nie są oceniane. Ale nazwisko zapisane błędnie jest oznaczane jako błędne, nawet jeśli usłyszałeś je poprawnie — punkt tracisz na etapie zapisu, nie słuchania. To rozróżnienie ma znaczenie dla tego, co naprawdę warto ćwiczyć: jeśli wciąż tracisz punkty na nazwiskach albo nietypowych słowach, rozwiązaniem są ćwiczenia z pisowni, nie więcej ćwiczeń ze słuchania.

Zapisz poprawnie od razu, w trakcie pisania. Part 2.2 już wyjaśniła dlaczego: dwuminutowe okno sprawdzania na koniec egzaminu komputerowego nie wystarcza, by przemyśleć więcej niż garść pisowni z całego egzaminu. Traktuj pisownię jako dyscyplinę czasu pisania, coś, co robisz poprawnie za pierwszym razem, nie coś, co planujesz poprawić na koniec.

5.2 Liczby, daty i zasada limitu słów

Liczby można zapisać cyframi albo słowami, chyba że pytanie wyraźnie mówi inaczej — „7” i „siedem” są akceptowane, gdy żadna zasada nie wskazuje jednej formy. Zasada limitu słów, taka jak „nie więcej niż dwa słowa”, dotyczy liczebników i wyrazów z łącznikiem w sposób wprost

nazwania, bo to punkty tracone przez zasadę, nie przez niezrozumienie czegokolwiek:

- Liczba zapisana cyframi, jak „42”, zwykle liczy się jako jedno słowo do celów limitu słów, nie jako dwa.
- Wyraz złożony z łącznikiem, jak „dwadzieścia dwa” w wersji angielskiej z łącznikiem, zwykle liczony jest jako jedno słowo, gdy zapisany z łącznikiem.
- Daty powinny mieć format, którego faktycznie używa pytanie albo nagranie — jeśli nagranie podaje konkretny format, użyj go, zamiast przekształcać na inny styl.

Żadna z tych zasad nie jest zgadywana. Wynikają bezpośrednio z tego, jak napisana i stosowana jest sama instrukcja limitu słów na egzaminie, a najbezpieczniejszym podejściem, gdy konkretny przypadek budzi wątpliwość, jest zapisanie odpowiedzi dokładnie tak, jak podało ją nagranie, w najprostszej formie mieszczącej się w podanym limicie.

Part 6 — Straciłeś jedną — co teraz: ćwiczenie odzyskiwania

6.1 Dlaczego jedna stracona odpowiedź staje się trzema

The Band 7.0 Blueprint nazywa ten wzorzec raz: nagranie nie czeka, a słuchacz, który w myślach goni za straconą odpowiedzią, traci też następną. Oto konkretny mechanizm stojący za tym. Nagranie zdążyło już przejść do następnego pytania, gdy ty wciąż myślisz o tym, które straciłeś. Uwaga poświęcona odtwarzaniu w głowie pytania, które już straciłeś, to uwaga niepoświęcona czytaniu *następnego* pytania w jego własnym momencie podglądu — więc strata narasta w przód, jedna stracona odpowiedź zamienia się w dwie albo trzy, zamiast zostać tylko jedną.

6.2 Dwusekundowe ćwiczenie

Oto konkretna, praktyczna wersja. W momencie, gdy zdasz sobie sprawę, że odpowiedź przepadła: wpisz swoją najlepszą zgadywaną — nigdy nie zostawiaj pustego pola — i tym samym ruchem przenieś wzrok na

następne pytanie na ekranie. Dwie sekundy, nie więcej. To nie jest rada, żeby „zachować spokój”. To fizyczne ćwiczenie, mające być trenowane w testach próbnych, konkretnie, aż stanie się automatyczne, tak samo, jak trenowałbyś każdą inną umiejętność zależną od czasu.

To ćwiczenie jest bezwzględne w wersji komputerowej, z powodu już w pełni podanego w Part 2.2: stara siatka bezpieczeństwa testu papierowego — spokojne 10 minut na koniec, podczas których pominięte pytanie można było przemyśleć — już nie istnieje. Puste pole zostawione w trakcie nagrania zostaje puste, chyba że dwuminutowe sprawdzenie na samym końcu do niego dotrze, a dwie minuty na cały egzamin rzadko dosięgają więcej niż garść odpowiedzi. Zgadnięta odpowiedź ma szansę być poprawna. Puste pole — nigdy.

Part 7 — Jedna sekcja, od początku do końca

Wszystko w tej części jest oryginalne, napisane specjalnie na potrzeby tej książki. Zbudowane jest w stylu monologu przypominającego Section 2 — jeden mówca, praktyczny temat — żeby pokazać, jak poprzednie części współdziałają ze sobą, od okna podglądu aż po samo nagranie. To nie jest prawdziwe zadanie egzaminacyjne i nie powinno być tak traktowane. Pytania i transkrypcja zostają w oryginalnym angielskim, tak jak wyglądałyby na prawdziwym egzaminie — objaśnienia są po polsku.

7.1 Podgląd

Zanim zabrzmi poniższe nagranie, zdający zobaczyłby pytania w tym kształcie:

1. What time does the community garden open on weekdays? _____
2. Visitors must sign in at the _____ desk.
3. The workshop on Saturday is about A. planting vegetables B. composting C. pruning fruit trees
4. How much does a locker cost per month? £_____

Stosując technikę przewidywania z Part 3.2: Pytanie 1 czeka na godzinę. Pytanie 2 czeka na jedno słowo albo krótką frazę nazywającą miejsce na terenie ogrodu. Pytanie 3 to wielokrotny wybór, więc wszystkie trzy tematy warto trzymać w głowie naraz, zamiast wiązać się z jednym wcześniej. Pytanie 4 czeka na liczbę, prawdopodobnie przy już podanym symbolu waluty.

7.2 Transkrypcja i odpowiedzi

Good morning, everyone, and welcome to Elmridge Community Garden. I'll run through a few practical details before we start the tour.

We're open every weekday from eight — actually, hold on, we changed that last month — it's half past eight now on weekdays, to give the early volunteers time to open up the tool shed first.

[Odpowiedź 1: half past eight]

When you arrive, please sign in. There's a sign-in sheet at the entrance, but we'd actually rather you use the one at the greenhouse desk — that way whoever's on duty there can point you to whatever plot needs help that day. *[Odpowiedź 2: greenhouse]*

This Saturday we've got a workshop running. We were going to do a session on composting, since a few people asked about it, but we've had so much interest in the fruit trees this year that we've switched the topic — Saturday's workshop is now about pruning fruit trees instead. Composting will come back another month.

[Odpowiedź 3: C]

Last thing — lockers. If you'd like one for your tools, they're available to rent. It used to be four pounds a month, but with the new locks we installed, it's gone up slightly, to five pounds a month now. *[Odpowiedź 4: 5]*

7.3 Dlaczego złe opcje zostały zaprojektowane tak, by je wybrano

Pytanie 1 nagradza słuchanie do końca. Zdający, który zapisuje „eight” w momencie, gdy to słyszy, przestał słuchać dokładnie tam, gdzie pojawia się korekta.

Pytanie 3 to bezpośrednie zastosowanie techniki wielokrotnego wyboru z Part 4.1. Kompostowanie wspomniane jest jako pierwsze i skusiłoby zdającego wiążącego się z pierwszym nazwanym tematem. Mówca wyraźnie je wyklucza („we were going to... but”), zanim nazwie faktyczną odpowiedź, przycinanie drzew owocowych — ten sam schemat „opcji wykluczonych w połowie zdania”, który technika z Part 4.1 ma za zadanie wychwycić.

Pytanie 4 pokazuje pułapkę korekty w wersji liczbowej: cztery funty podane są jako pierwsze, jako stara cena, zanim zdanie skoryguje ją na obecną cenę pięciu funtów. Zdający, który przestaje słuchać przy pierwszej liczbie, oddaje punkt w pytaniu wymagającym niczego więcej niż wysłuchania zdania do końca.

Part 8 — Sprawdzanie własnych postępów

8.1 Ta książka to technika, nie test

Wszystko powyżej to technika: jak czytać okno podglądu, jak wychwycić korektę, co robić w dwie sekundy po straconej odpowiedzi. Nic z tego nie mówi ci, czy naprawdę osiągnąłeś band 7 w Listening. To pytanie ma już odpowiedź, i nie jest zadaniem tej książki wymyślać drugi sposób jej znalezienia.

The Minimum-Effort Path to 7.0 daje samotest dokładnie do tego: oficjalny test próbny, zdany w realnym czasie, z zasadą zatrzymania po dwóch kolejnych udanych próbach, pozwalającą wiedzieć, czy dana umiejętność jest naprawdę opanowana. Jeśli przeczytałeś tę książkę i chcesz wiedzieć, czy zawarte w niej techniki działają, właśnie tam warto pójść dalej — nie do drugiej, konkurencyjnej samooceny wymyślonej tutaj.

Koniec

Zacząłeś tę książkę, potrafiąc usłyszeć nagranie. Kończysz ją z konkretnym nawykiem na każdy z sześciu typów pytań, na które zbudowany jest egzamin, oraz ćwiczeniem na dwie sekundy po straconej odpowiedzi.

To jest cała jej treść: czytaj z wyprzedzeniem, przewiduj kształt odpowiedzi, słuchaj do końca myśli, nie do jej pierwszego wspomnienia, i nigdy nie zostawiaj pustego pola. Żadna część tego nie wymaga zrozumienia każdego słowa Section 4. Wymaga niegubienia punktów, których i tak nigdy nie miałeś stracić przez brak zrozumienia.

O przykładach opracowanych. Każdy fragment nagrania, formularz i pytanie w tej książce zostały napisane specjalnie na jej potrzeby. Żadne nie jest oficjalną treścią IELTS, a ćwiczenie na nich to nie to samo, co podejście do prawdziwego egzaminu. Do faktycznej samooceny użyj oficjalnych materiałów — zobacz **The Minimum-Effort Path to 7.0**.

O zmianach 2026 roku. Szczegóły dotyczące dostarczania egzaminu komputerowego w Part 2 zostały sprawdzone na ielts.org i w materiałach British Council krótko przed publikacją. Szczegóły organizacyjne to dokładnie ten rodzaj rzeczy, które z czasem bywają korygowane. Potwierdź aktualne zasady na ielts.org oraz we własnym ośrodku egzaminacyjnym, zanim się na nich oprzesz.

Powodzenia na egzaminie, i na tym, do czego jest on kolejnym krokiem.

O tych książkach

Ta książka jest darmowa. Powstała po to, żeby ją rozdawać, i możesz swobodnie przekazać ten plik każdemu, kto przygotowuje się do egzaminu — koledze z zajęć, grupie do nauki, nauczycielowi. Nie potrzebujesz na to zgody i nie ma nic do zapłacenia.

Więcej darmowych książek znajdziesz na **freeieltsbooks.net**.

Wróć za tydzień

Zapisz sobie ten adres teraz, skoro już o nim myślisz:

freeieltsbooks.net

Dodaj go do zakładek albo ustaw przypomnienie w telefonie na przyszły tydzień — dodajemy kolejne książki. Strona pokazuje datę ostatniej aktualizacji, więc od razu zobaczysz, co się zmieniło od twojej ostatniej wizyty.

Nie ma się do czego zapisywać i nie musisz podawać adresu e-mail. Przypomnienie jest twoje, we własnym telefonie — to jedyny sposób, w jaki możemy do ciebie dotrzeć, i wolimy, żeby tak zostało.

Ta edycja została zaktualizowana: wrzesień 2026.

Publikacja niezależna — bez powiązania z IELTS Partners i bez ich poparcia.

Każdy fragment nagrania, formularz i pytanie w tej książce zostały napisane specjalnie na jej potrzeby. Żadna oficjalna treść IELTS nie jest tu powielana.